

Egészségügyi reform - a hetvenes években

Ma, amikor a közvélemény tele van az egészségügyi reform hírével, már sokan nem is emlékeznek rá, a fiatalabbak pedig nem is tudják, hogy harminc éve hasonló, jelentős átalakulás zajlott le az egészségügyben, így kórházunkban is. A köznyelvben ez a folyamat kórházi integrációként él a mai napig. Alapja a 19/1975. EüM utasítás volt „a gyógyító-megelőző intézményrendszer szervezetének és működésének továbbfejlesztéséről”. A cél az volt, hogy az azonos fenntartó által működtetett intézmények alkossanak egy szervezeti egységet a szakmailag hatékonyabb, jobban ellenőrizhető, irányítható és gazdaságosabb ellátás érdekében. A más fenntartóhoz tartozó intézmények (pl. városi rendelő) esetében a rendelet a szakmai együttműködést hangsúlyozta.

Az integráció egy hosszabb folyamat volt, melynek kitüntetett dátuma 1977. január 1., amikor kórházunkból egy óriás intézmény jött létre Szabolcs-Szatmár megyei „Jósa András” Kórház-Rendelőintézet néven.

Az első szervezeti változás még 1969. május 16-án lezajlott, amikor az ún. régi zsidó kórház épületében működő *megyei rendelőintézet*

tézetet gazdasági és szakmai egységet alkotva összevonták a kórházzal. A rendelőben kétharmad részben kórházi orvosok dolgoztak párban, egymást váltva. A rendelőintézet olyan volt, mint az osztályok ambulanciája. Így kívánták megvalósítani a kórház, a szakrendelések és a gondozási munka szoros egységét, ami a betegek jobb ellátását szolgálta. A megyei rendelőintézet régi új igazgatója dr. Mihalik Jolán volt, aki egyúttal dr. Zsögöny József kórházigazgató főorvos helyettese is lett. A rendelőintézet igen szűkös körülményein csak 1978-ban tudtak enyhíteni az új ötemeletes épület megépülése után. (1. kép)

Következő lépésben 1970. január 1-től a Vöröshadsereg útca (ma Szt. István útca) 14. szám alatti *városi rendelőintézet* került át a kórházhoz. (2. kép) A városi rendelő kizárólag a nyíregyházi lakosok szakellátását végezte. Megjegyzendő, hogy a körzeti rendelők továbbra is a város kezelésében maradtak. Az 1966-ban felállított intézetben azonban probléma volt a megfelelő szakorvosi ellátással, amit az integrációval kívántak javítani.

Ezek után került sor a „nagy integrációra”, melynek eredményeként kialakult a 2112 főt foglalkoztató hatalmas egészségügyi komplexum, a város egyik legnagyobb „üzeme”. A kórház most már nemcsak Nyíregyháza több pontján, hanem a környező településeken is rendelkezett telephelyekkel. A városban a Vöröshadsereg útcai Megyei Kórházon és Sóstói úti Tüdőgyógyintéze-

ten kívül az integrált intézményhez tartozott még a városi (Vöröshadsereg útca 14.), illetve megyei rendelőintézet (Bocsikai u. 73.), a Bőr- és Nemibeteg Gondozó a Víz utca 44. szám alatt, és néhány kiegészítő létesítmény pl. a Smidt Mihály utcái orvosszálló, az Orosi úti gazdaság és a derítőberendezés. A város határain kívül Nagyállóban és Tiszalökön voltak a megyei kórházhoz tartozó rendelőintézetek, illetve szülőotthonok Baktalórántházán, Kemecsen, Tiszalökön és Újfehértón. A szervezethez tartozott még az üzemegészségügyi szolgálat és a kijózanító állomás. A legnagyobb gond az igen széttagolt kórházi szerkezetből adódott, hiszen a mindennapi ügyek intézése, a betegek mozgatása a távolságok miatt kényelmetlenné vált.

Az integráció nyomán az intézetben 1770 ágyon gyógyítottak, az éves betegszám 37.874 volt. A kórház kihasználtsága 87%-ra rúgott, egy főt átlag 13,8 napig ápoltak. 1977 végén csupán a kórház személyzete 1494 főt tett ki, akik közül 155 orvos, 10 egyéb egyetemi végzettségű, 767 szakdolgozó (középkáder), 70 gazdasági és adminisztrációs dolgozó, valamint 492 szakmunkás, takarító volt.

Az integrált intézmény főigazgatója dr. Pálffy Roland lett (3. kép), akinek munkáját 4 helyettes segítette; általános helyettese, az igazgatói székben 1980. januárjától őt követő dr. Vágvölgyi János, rendelőintézeti helyettese dr. Havasi Sándor, az üzemegészségügyi dr. Uray György, a gazdasági-műszaki Nagy János. Az in-

2. kép: A városi rendelő

tézetvezető főnövér ebben az időben Varga Mária volt.

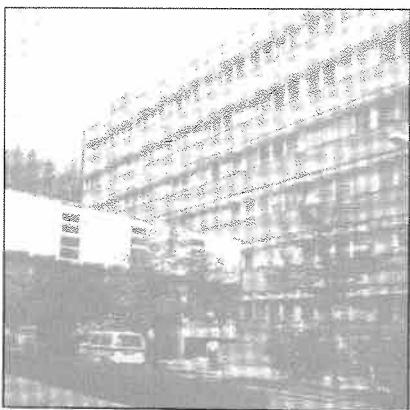
Az integráció azonban ezzel még nem fejeződött be teljesen, a megye a végső időpontot 1983. január 1-ben határozta meg. Az újabb integrációs lépések azonban már nem voltak olyan látványosak. 1979-ben Nyíregyházán megszervezték az ún. „csoportvezető sávbelyógyászati” és a „csoportvezető gyermek-

3. kép: Dr. Pálffy Roland egykori igazgató főorvos

gyógyászati” rendszert, amely azt jelentette, hogy az addig formális táppénzes felülvizsgálat szakmai alapú konzultáció lett. 1982 második negyedében elkezdődött a városi alapellátás kórházhoz integrálásának előkészítése is. Ekkor került a kórház-rendelőintézeti egységbe a megyei Tüdőszakkórház-gondozói intézete.

Dr. Kübrner Éva
könyvtárvezető

1. kép:
A megyei szakrendelő új épülete